

ROTTERDAMSCHER COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren.
Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat Wijk 10, N°. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . . f 1.—
Iedere regel meer 0.20
Andere Advertentien per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van ROTTERDAM
Brengen, naar aanleiding van art. 37 van het reglement op het vervaardigen, keuren, ijken, herijken en gebruiken der Botervaten in de provincie Zuidholland, gebedeerd bij Zijner Majesteits besluit van den 23sten Augustus 1840, n°. 68, bij deze ter kennis van de belanghebbenden: Dat tot en met Zaturdag den 30sten April aanstaande, des Dingsdags en Zaturdags van iedere week, des namiddags van 1½ tot 4 ure, in het Oude Boterhuis aan de Nieuwe Markt alhier, zal worden geveceerd tot den jaarljckchen Herijk van het Botervatwerk; en dat ook aldaar, op dezelfde dagen en uren, het geheele jaar door, het nieuwe Botervatwerk ter keuring en ijking zal kunnen worden aangeboden.
Aldus gearresteerd en gepubliceerd den 9den Februarij 1859.
Burgemeester en Wethouders voornoemd,
de Secretaris, de Burgemeester,
STORM VAN 'S GRAVESANDE. J. F. HOFFMAN.

verscheiden zoodanige aanvragen voorbereid zijn. Men zegge niet dat zij hier te Lande weinig aanmoediging vinden zullen, immers nog niet lang geleden werd eene Oostenrijksche leening van twee miljoen geheel te Londen genomen en heeft, op eene kleine som na, haren weg naar houders op het Vasteland bereids gevonden, zoodat het geen twijfel lijdt of als Oostenrijk nieuwe leeningen aangaat, de invloed daarvan, middellijk of onmiddellijk, te Londen even zeer gevoeld zal worden alsof zij hier gesloten waren.
Wat de Indische geldmiddelen betreft, de schrijver van het vertoog deelt niet in de algemeene vrees welke te dien opzichte heerscht. Wel is waar is de schuld van Indië in den laatsten tijd eenigzins snel gestegen, maar opmerkelijk is het dat, zelfs gedurende de groote rustveroring die in dat Rijk geheerscht heeft, de aanzienlijke vooruitgang van bloei, welke den handel van Indië in de tien laatste jaren heeft gekenmerkt, geene staking ondervonden heeft, terwijl thans, nu dat Land op nieuw de veiligheid welke een gevestigd Gouvernement verschafft begint te genieten, de zich reeds vertoonende ontwikkeling des handels alle berekening te boven gaat. Binnen tien jaren tijds zijn onze uitvoeren naar Indië van 5 tot ongeveer 15 miljoen ponden sterling gestegen en nooit was er een tijdstip waarop de handel bloeijender was dan tegenwoordig. Nogtans is het, in wederwil van dit alles, moeilijk te zeggen hoe de beide einden aaneen kunnen geknoopt en het jaarlijksch te kort vermeden kan worden, bijaldien men in het thans heerschend finantieel stelsel volhardt. De voorspoed des Lands neemt met snelheid toe en wel hoofdzakelijk door den handel die door het Engelsch bewind daaraan verzekerd is. De vraag naar voortbrengselen van Indië hier te Lande stijgt met iederen dag en de welvaart die daaruit voor Indië voortvloeit is onberekenbaar. Dit nu moet, na verloop van tijd, de waarde en de rente der gronden doen stijgen en de inkomsten uit die bron verbeteren. Maar uit den aard der zaak is dit een langzame vooruitgang en middelerwijl moeten er maatregelen genomen worden om hen, welke de rijke vruchten van dezen snel toenemenden handel plukken, voor de veiligheid te doen betalen, die alleen de voordeelen daarvan waarborgt. Doch, wat hiervan zijn moge, de uitwerking op de Engelsche markt moet voor het oogenblik dezelfde wezen en de tegenwoordige vraag om zeven of meer millioenen, met het vooruitzicht op latere aanvragen, kan niet nalaten invloed op de waarde der Indische obligatiën uit te oefenen.

door de commissie uitsluitend tot het opstellen van een adres of verzoekschrift bevoegd te verklaren. Aanvankelijk bragt het vernemen van deze boodschap eenige stilte te weeg, maar die al spoedig door onstuimige debatten werd opgevolgd, die in het volharderen van het Huis in zijn besluit tot benoeming van de commissie uitliepen, waarbij men zich alleen ten opzichte der wijze van uitvoering naar het verlangen van den Lord Oppercommissaris voegde, maar het beginsel volhield dat de wil tot vereeniging met Griekenland in een adres aan de Koningin kenbaar gemaakt en dit adres ook aan de overige Mogendheden die het Parijzer verdrag gesloten hebben medegedeeld moet worden, opdat de opening der Ionische eilanden in Griekenland de waardigheid van een Europeesch vraagstuk verkrijgen moge.
Men houdt zich overtuigd dat de groote meerderheid der wél gestelde bewoners van de zeven eilanden afkeerig van het zich onttrekken aan het Engelsch protectoraat is, doch dat zij zich, uit laffe vrees voor de drijvers, daarvoor niet durven uittalen.

PARIJS den 8 Februarij.

Gisteren gedurende den ganschen dag hebben de telegrafien gewerkt, om de Troonrede des Keizers niet alleen naar de 86 departementen van Frankrijk over te seinen, maar ook naar alle voornamste steden van Europa buiten Frankrijk. Buitendien hebben de verschillende Gezanten couriers naar hunne Regeringen afgezonden, om deze bekend te maken met hun bijzonder gevoelen over die rede.

Toen de Keizer ten kwart voor twee ure het laatste woord der rede had uitgesproken, werd ten twee ure die toespraak ter Beurs en gelijktijdig in alle wijken van Parijs aangeplakt. Met gretigheid werd de taal des Keizers door de bevolking gelezen. Een buitengewoon groot aantal dagbladen en brieven werd gisteren avond verzonden.

Heden middag ten twee ure is het Wetgevend Lijchaam in zijne gewone vergaderzaal bijeengekomen, om hare werkzaamheden aan te vangen.

Graaf de Morny nam plaats op den voorzitterszetel en sprak na de opening der zitting eene zeer opmerkelijke rede uit, welke de eenparige goedkeuring der Vergadering wegdreeg.

„Mijnheeren, dus uitte hij zich, ik was voornemens tot u over u zelve te spreken, ik had eene statietieke tabel doen opmaken van de door u verrijgde werkzaamheden sedert ik de eer geniet uwe vergaderingen te leiden. Ik stelde er prijs op te doen uitkomen, — door te wijzen op de blijken van de waarde welke de Regering steeds aan uwe aanwijzingen heeft gehecht, door al den arbeid te schetsen van uwe afdelingen en uwe commissien, hetwelk de aandacht van het publiek ontsnapt, door de talrijke op uw voorstel aangenomen amendementen op te sommen, — hoe krachtig en groot de invloed is welke de Constitutie u voorbehoudt; en ik waagde het tot de slotsom te komen dat, lettende op den staat van verdeeldheid onzer maatschappij, een Wetgevend Lijchaam, dat vrij alle vraagstukken voor zich zelve onderzoekt, wellicht beter in het algemeen belang werkzaam is dan de vroegere Kamers, welke parlementaire worstelstrijden de stemming over de wetten tot niets anders maakten dan een politiek wapen, een strategisch middel der partijen.

„Doch deze koude opsomming scheen mij te onpas toe; gij zijt nog te zeer onder den indruk der ontroering, verwekt door de edele woorden welke gij gisteren hoortet, dan dat ik het zou wagen u daarvan af te trekken. Laten wij er over nadenken. Mijnheeren, en betoonen wij in de eerste plaats, die de mandatarissen des Lands zijn, den Keizer een onbeplaatd vertrouwen, hetwelk tien jaren van wijsheid, van gematigdheid, van gehechtheid aan de belangen van Frankrijk en naauwgezette zorg voor zijne eeren hebben weten in te bezemen.

„Laten wij vol vertrouwen zijn, wanneer de Keizer tot ons zegt: „Hervat met kalmte uwe werkzaamheden, de vrede, dit hoop ik, zal niet worden verstoord. Ik zal onwrikbaar den weg van regt en gerechtigheid en van de nationale eer blijven bewandelen; en wanneer hij, herinnerende aan deze beroemde woorden: „het Keizerrijk is de vrede” er bijvoegt, dat de vrede niet zou kunnen worden verstoord dan voor de verdediging der groote nationale belangen.

„Zoo vele andere beschouwingen doen zich nog op om onze onrust te doen verdwijnen.
„De godsdienst, de wijsgeerte, de beschaving, het crediet, de arbeid hebben den vrede tot den eersten band der moderne maatschappijen gemaakt; het bloed der Volken wordt niet meer zoo ligtelijk gestort, de oorlog is de laatste toevlugt voor het miskende regt of van de beledigde eer.

„De meeste moeilijkheden worden door de diplomatie uit den weg geruimd en door beslissingen in vredelievenden zin opgelost.
„De zoo snelle internationale communicatie, de openbaarheid hebben eene nieuwe Europeesche Mogendheid in het leven geroepen, op welke alle Regeringen genoodzaakt zijn te rekenen: die Mogendheid is de opinie. Zij kan een oogenblik besluiteloos of verdoold zijn, maar ten slotte plaatst zij zich steeds aan de zijde van de billijkheid, het goed regt en de menscheeljkheid.

„Hopen wij dat in de tegenwoordige omstandigheden de edelmoedige denkbeelden, de loyale en onbaatzuchtige bedoelingen des Keizers hunnen weg door de wereld zullen vinden, en dat zij, rekenende op de sympathie der Volken en geschraagd door het crediet der Souverainen, er in zullen slagen langs vreedzamen weg alle moeilijke vraagstukken te beëindigen.

„Welke ook de toekomst zij, laten wij handelen als in het verleden, gaan wij alleen te rade met onze vaderlandsliefde, laten wij ons naauwer rondom den Troon vereenigen: verdeeldheid en wankelmoedigheid reddden nooit het Land of iemand.

„Onze stellige medewerking zal den Keizer meer gezag geven om te onderhandelen, even als zulks, zoo noodig, meer kracht zou verleenem om te overwinnen.”

— Heden avond wordt door HH. MM. in het paleis der Tuilerien het derde groote winterbal gegeven.

— De memorie van toelichting, behoorende bij het bij de Sardijnische Kamer der Gedeputeerden aanhangige leeningsoverwerp, luidt dus:

„Mijnheeren, u zijn bekend de buitengewone wapeningen welke de Oostenrijksche Regering met volhardenden ijver in het Lombardisch-Venetiaansch Koninkrijk en vooral langs de grenzen van de Tessino en de Po onderneemt. Eenige dagen voor de opening van ons Parlement, kondigde het officiële dagblad van Weenen het zenden naar Italië aan van een legerkorps, dat, gevoegd bij de reeds in dat Land zaamgetrokken troepen, een veel sterker leger daartelst dan het gewoonlijk in vredetijd gevorderde alleen voor de handhaving der openbare orde en der binnenlandsche veiligheid.

„Doch de stand van zaken wordt nog verergerd door de verdeling en het concentreren dezer strijdkrachten, welke hoofdsterkte, in de nabijheid van de Adda en de Tessino geplaatst, en vooral gekampeerd en krachtig vereenigd te Cremona, Plaisance en Pavia, het aanvallend aanzien verkrijgt van een operatie-korps tegen de naburige Mogendheid. Andere teekenen van een weinig geruststellende aard spruiten voort uit het bezetten van talrijke dorpen langs de Tessino en de Po door gedetacheerde korpsen, door veelvuldige troepenbewegingen op onze grenzen, door gegeven bevelen om in vele plaatsen magazijnen en huisvesting voor de militairen gereed te maken. Bij deze feiten, welke van de zijde der Oostenrijksche Regering weinig vredelievende gezindheid betoonen, voegt zich nog de openbaarmaking dezer dagen door de Regering van een besluit, houdende verbod van den uitvoer van paarden naar Piemont; bovendien heeft deze Mogendheid eene leening van 150 millioenen francs aangegaan.

„Bij zoo krijgszuchtige toerusting en zoo vjandige hijkbaar jegens onzen Staat gerigte manifestaties, is de openbare meening geschokt, en de Regering des Konings heeft zich genoodzaakt gezien onverwijd de meest noodige maatregelen te nemen, welke haar werden voorgeschreven door den ernst der omstandigheden en door den pligt om voor de veiligheid en de eer des Lands te waken. En om de aangevangen verdedigingsvoorzorgingen voort te zetten en op elke gebeurtenis voorbereid te zijn, verzoekt de Regering des Konings magtiging aan het Parlement, om eene leening van 50 millioenen aan te gaan.

„Mijnheeren, wij betreuren meer dan iemand ter wereld dat wij niet kunnen vermijden nieuwe lasten voor den Lande en zwaarderen druk voor de finantien van den Staat, en het doet ons leed zulks te moeten voorstellen. Maar gij weet, hoe, in het leven der Volkeren van die verheven oogenblikken zijn, in welke het offer een heilige pligt, eene onverbiddelijke noodzakelijkheid is. Op uwe beproefde vaderlandsliefde rekenende, kan het Ministerie er niet aan twifelen, of gij zult eenstemmig zijn in uw besluit voor de verdediging des Lands en tevens van de eer, de vrijheid en de onafhankelijkheid des Volks. Tot dat einde stelt het u het volgende wetsontwerp voor, waaromtrent het u verzoekt te willen verklaren dat het van dringende noodzakelijkheid is.”

Door graaf Cavour is eene circulaire gerigt aan de diplomatieke agenten, om hun nadere inlichtingen te verstrekken nopens de aanleiding tot de nieuwe leening van 50 millioenen.

Per telegraaf verneemt men, dat de commissie uit de Sardijnische Kamer der Gedeputeerden een voor het ontwerp gunstig rapport heeft uitgebragt en dat de beraadslagingen over de voordragt op heden zijn bepaald, waarbij door verschillende leden en ook door den heer Cavour het woord zal worden gevoerd. De aanneming der voordragt is echter niet twijfelachtig.

Tevens wordt gemeld, dat de Oostenrijksche Regering, ten gevolge der vertoogen van Piemont, nieuwe onderhandelingen heeft aangeknoopt met de Regering van het Hertogdom Modena, tot wijziging in restrictieven zin van de tarieven der in- en uitgaande regten.

— De telegraaf meldt uit Marseille dat de volgende berigten uit Italië aldaar ontvangen zijn: De Prins van Wallis is den 3 dezer incognito te Rome aangekomen. De Paus heeft hem laten begroeten. Na herhaalde malen een onderhoud met den H. Vader gehad te hebben, heeft Prins Albert van Pruisen, de zoon, Rome verlaten. Het officiële dagblad van Rome wederspreekt het gerucht dat Ferrara in staat van beleg gesteld is. — Uit Napels wordt den 4 dezer gemeld dat de Koning te Bari op nieuw krank geworden is, ten gevolge zijner vroeger niet volkomen genezen longontsteking, en dat hij naar Caserte zou worden overgevoerd. Het huwelijk van den Kroonprins is den 3 dezer te Bari voltrokken, waarbij de Groothertogelijke Familie van Toscane tegenwoordig was, die, op aanboden der Ministers, den 15 dezer naar Florence terugkeert. Te Napels is eene Engelsche nota ontvangen, waarin het onvoldoende der verleende amnestie wordt aangetoond.

— Een telegrafisch berigt uit Madrid van gisteren meldt, hoe in de Kamer der Gedeputeerden een voorstel van den heer Olozaga, strekkende tot hervorming van het reglement der Kamer, is verworpen met 196 tegen 14 stemmen. De voorsteller had tot aandrang van zijn voorstel aanvallen tegen het Ministerie gerigt, welke geen weerklank bij de Kamer hebben gevonden.

KEULEN den 8 Februarij.

De Kölnsche Zeitung wijdt heden zijn hoofdartikel aan de Troonrede des Franschen Keizers. Naar het oordeel des schrijvers van dat artikel behelst die rede

BUITENLAND.

LONDEN den 8 Februarij.

Ofschoon nagenoeg al de groote Londensche dagbladen de Troonrede des Franschen Keizers in vredelievenden geest uitleggen en de politieke kringen over het algemeen in die zienswijze schijnen te deelen, velen velen in de City, waar de beursbelangen de overhand hebben, daarover een zeer verschillend oordeel.

Onder de dagbladen welke vredelievende voorstellingen op de Troonrede bouwen, behoort in de eerste plaats de Times. Reeds uit den redenerenden stijl, die in dat Staatsstuk, in tegenstelling met den krachten en puntigen stijl der vroegere Troonredenen des Keizers, doorstraalt, leidt het groote Londensche dagblad de gevolgtrekking af dat die Monarch zich het geruststellen van Europa had ten doel gesteld. „Indien, zegt de Times, worden eenige betekenissen en Wetgevende Vergaderingen eenige waardigheid bezittenden, dan verkondigen de zinsneden, tot de Senateurs en Afgevaardigden van Frankrijk gerigt, dat de vrede, welke het Westelijk Europa sedert ongeveer eene halve eeuw geniet, niet verbroken worden zal. Na het ontvangen van die verzekering zal de wereld op nieuw adem halen.”

„Het is, zoo besluit de Times zijne redenering, een geluk voor Europa dat de Fransche Souverein eindelijk de deugd der gematigdheid geleerd heeft. De afgelopen maand heeft gewis eene les aan diegenen gegeven die waanden dat een oorlog welke de zegepraal beloofde eene krijgszuchtige Natie genoeg geven zou. Keizer Napoleon heeft zich sterk ten opzichte van het karakter der vreemde Volken en van dat zijns eigen Volks bedrogen. Hij heeft gemeend dat Oostenrijk geene vrienden heeft en dat niemand het zou schragen bijaldien het onregtvaardig werd aangerand. Hij heeft gemeend hoe, omdat de vaders van het tegenwoordig geslacht der Franschen blindelings onder een opperhoofd gestreden hebben, het thans levend geslacht eveneens doen zou. Weenige weken zijn voldoende geweest om aan te toonen dat Franschen, Oostenrijkers en Engelschen op één punt vrienden en eenstemmig zijn, de noodzakelijkheid namelijk om de verdragen te handhaven en den vrede te bewaren. Deze overwegingen hebben zich aan den geest des Keizers voorgedaan. Onder haren invloed heeft hij de voor Europa geruststellende woorden gesproken, en wij hopen dat hij die door daden ondersteunen zal. Een oorlog met Oostenrijk of met eenige andere Mogendheid zou niet alleen met de meening des Franschen Volks maar ook met de Keizerlijke taal in strijd zijn. Er blijft thans niets meer over dan zoo spoedig mogelijk de wonden te heelen, die door eene slecht beradene staatkunde geslagen waren.”

— Het tijdschrift Economist behelst een belangrijk vertoog over de nieuwe openbare geldleeningen, die thans aan de orde van den dag zijn. Indien, wordt daarin gezegd, de reactie die een jaar geleden in den wereldhandel plaats greep ten gevolge heeft gehad dat groote kapitalen los kwamen en een zeer laag standaard van rente op al de hoofdmakten heeft veroorzaakt, en indien de onzigtigheid der handelaars om zich aan nieuwe ondernemingen te wagen dien staat der zaken meer dan verwacht werd verlengd heeft, dan kan het niet onwaarschijnlijk voorkomen dat uitgeputte nationale schatkist en groote nationale uitgaven aanleiding tot datgene geven zullen wat een matig bloeiende handel getoond heeft niet te kunnen veroorzaken. Hoe vele Regeringen vindt men thans niet die naar geldleeningen verlangen of weldra verlangen zullen? De jongste Turksche leening is nagenoeg vol, Oostenrijk is voor zes millioenen aan de markt, Sardinië vraagt twee millioenen ponden sterling, de schatkist der Vereenigde Staten is in dit oogenblik niet slechts uitgeput, maar hare inkomsten voor het loopend jaar staan bij de uitgaven aanmerkelijk ten achteren. In ons Parlement is reeds medegedeeld dat zijne aandacht eerlang op de Indische finantien zal gevestigd worden, hetwelk met de aanvraag voor eene leening in verband zal staan, die denkelijk niet de laatste, zelfs in dit eigen jaar, zijn zal. Ook wil het gerucht dat onze eigene Regering spoedig eene leening voor Engeland zelf zal aanvragen.

In zoover Oostenrijk en Sardinië aangaat, de noodzakelijkheid hunner geldleeningen moet als afgescheiden van de vraag of wij oorlog of vrede hebben zullen worden beschouwd. Sedert lang heeft geheel Europa kunnen zien dat in die beide Landen groote toerusting gemaakt werden, in welke hunne gewone finantieele hulpbronnen niet voorzien konden. Hunne geldleeningen zijn dus deukelijk reeds het gevolg der uitgaven in de laatste maanden, en mogt de oorlog ongelukkigerwijze uitbreken, dan moeten wij op nog

